

Divadelní
spolek
VOJAN

Libice
nad
Cidlinou

Pár vět o autorovi

„Interview v zasněženém hradišti Slavíkovců.“

Kdo za to všechno, kromě mně samého, může, je určitě Jack London, Ernest Hemingway, mýty, pohádky, plus dlouhá neostrá linie ostatních zdrojů a Urquellů. Tedy vzhůru do života! Odchod z knihoven, divadel, galerií do hvozdů Šumavy, kde mozoly a bolavá záda nedílně souzní s kácením stromů, to samé plus tváře sazemi ušmudlané z Wilsonova nádraží z vagonů hytláků, proměna do kopání silnic a betonování pilířů mostních, šůrování podlah v Odeonu, a občas se vrátit vydýchat život k zeměměřiččině. Jo, a vůbec největší ryto bylo jezdit u LSD Louny s fekálním vozem – starý, zlatý čas. Však popojedem, jak svaly utahaně protestují zase na chvíli k theodolitu či objektivu fotoaparátu, a zvětšováč do fomapíru gravíruje divadelní inscenace a archeologické vykopávky. Po Kristových letech už sinusoida devatera řemesel zvolňuje tempo a usazuje se na regálech pražských kulturních středisek a divadla ANFAS, které po celých jedenáct let úspěšně uvádí autorské texty. Do toho občasné ovoce textů pro Český rozhlas až najednou světoznámý královohradecký DRAK hlavou pokýval a na osm let se stávám dramaturgem s povinnostmi dramatika. Byl to pro mne svým způsobem postgraduál po akademii, navíc možnost na Mezinárodních festivalech vidět nevidané na obou stranách teploměru a také možnost podílet se na inscenacích s režiséry z Austrálie, Japonska, Ameriky.

Padesátka uhodila, a i když dříve v tom věku říkali Vrchlickému Velebný Kmete, mně to tak nepřišlo, neb ženský byly čím dál tím krásnější a žádoucnější. Zasvrběly paty a já vyrazil na frajnohu, neb setrávat je smrt. Od toho času píši hry pro česká divadla (nejraději pro brněnskou Radost) a Český rozhlas, teatrologické články, interní hodnocení divadelních sezón, občas externě učím, občas režírují – naposled v roce 2009 v Rijece, a jak dostávám z jihu články, inscenace se na festivalech pohybuje na špičce pelotonu. V průběhu posledních sedmi let se z dávných oříšků vyloupily tři knihy: Paměti starého krkavce od Bílé věže, Zpěv pro mého tátu & Zeyerovo memorandum, Otvírač cest.

S partnerkou, režisérkou Marii Kotisovou vedeme uskupení amatérských divadelníků DRH. Dále vedeme divadelní semináře, sedáváme v porotách a několikrát nás též pozval Svaz Čechů v Chorvatsku, abychom uspořádali divadelní dílny.

Vladimír Zajíc

Osoby a obsazení

Boleslav II. Přemyslovec	Jaroslav Vondruška
Písař Rons <i>nevlastní bratr Boleslava II.</i>	Jiří Hlávka
Judita	Lucie Holobradová
Vojtěch Slavníkovec	Jaroslav Brendl
Radim <i>nevlastní bratr Vojtěcha</i>	Jaroslav Červinka
Vršovec	Miroslav Fišer
Horsa	Ondřej Růžička
Gerha	Matěj Šípek
Lorakia	Helena Vondrušková
Béda	Milan Čejka
Mikeš	Jan Pejcha Jiří Radovnický
Režie	Jaroslav Vondruška
Návrh scény	František Svoboda Jaroslav Vondruška
Návrh kostýmů	Olga Grunclová
Rekvizity	kolektiv DS
Světla, zvuk, technika	Jaroslav Vondruška ml. Jaromír Rezek František Svoboda
Text sleduje	Jana Čejková Alena Bártová

Biskup Vojtěch Slavníkovec **(svatý Vojtěch)**

Chceme-li pochopit život a dílo českého světce biskupa Vojtěcha, který je v zahraničí známý pod biřmovacím jménem Adalbert, je třeba si uvědomit v jak složité době tehdy žil. Evropa se v 10. století postupně stávala křesťanským světem. Začínaly se vytvářet jednotlivé státy ve svých historických obrysech. V roce 973 vzniklo pražské biskupství a knížectví Přemyslovců dostávalo mezinárodní právní uznání. Na evropskou scénu vstoupilo též křesťanské Polsko.

V tomto vývoji měl svoji úlohu i Vojtěch, pocházející z knížecího rodu Slavníkovců. Mladý kněz patřil tehdy k nejvzdělanějším mužům Evropy, ovšem ve své vlasti neměl lehkou pozici. Křesťanská víra teprve zapouštěla kořeny a většina lidu ještě vyznávala pohanství. Ani vládnoucí elita nechtěla respektovat křesťanské zásady. Roku 982 byl Vojtěch jednomyslně zvolen nástupcem zemřelého pražského biskupa Dětmara a čekalo ho vysvěcení v italské Veroně, kde se právě zdržoval císař Ota II. Lze připomenout, že byl vlastně prvním Čechem v této funkci a ve své době nejvyšším představitelem církve v rozsáhlém přemyslovském knížectví. Nutno zdůraznit, že přispěl k nezávislosti církve, která byla předtím podřízena německému biskupství v Řezně. Biskup se pohyboval mezi elitou tehdejší Evropy, znal se s německými císaři, žil nějaký čas v Itálii. Společně s nevlastním bratrem Radimem hlásal Kristovo učení v Maďarsku i v Polsku. Při své poslední misijní cestě vstoupil i na území pohanského Pruska, kde nakonec v dubnu 997 zahynul mučednickou smrtí. Od 11. století se po sv. Václavovi řadí Vojtěch mezi patrony české země, současně je ale i uznávaným ochráncem Polska. Z této doby pocházejí také první svatovojtěžské legendy. Význam a věhlas svatého Vojtěcha je nadnárodní, představuje jednu z největších osobností, kterou české země světu daly.

Milan Čejka

DS VOJAN Libice nad Cidlinou

Libice nad Cidlinou je obec ležící v polabské nížině, v blízkosti soutoku Labe a Cidliny a lázeňského města Poděbrady. Je historicky známá díky rodu Slavníkovců, ze kterého pochází i svatý Vojtěch.

V druhé polovině 19. století patřilo do společenského života Libice n. C. i ochotnické divadlo. Koncem padesátých let 20. století se divadlo z Libice n. C. zcela vytratilo. K obnovení této aktivity došlo opět na podzim roku 1968, díky několika nadšencům, kteří začali se zkoušením pohádky „Šípková Růženka“. Ustavující schůze byla až 20. února 1969. Vznikl současný divadelní spolek VOJAN. Má za sebou 36 nastudovaných titulů. Vedle inscenací, hlavně komediálního žánru, nezapomněl ani na pohádky pro děti.

Hranice svého působení brzy rozšířil z regionu na celou republiku a dokonce i za hranice ČR. K úspěchům Vojanu patří opakovaná účast na významných divadelních přehlídkách a festivalech, např. ve Vysokém n. Jizerou, Třebíči, Rakovníku a Hronově. Nelze zapomenout na zájezdy ke krajanům v Chorvatsku a účast na mezinárodním festivalu v belgickém Marche en Famenne.

Mezi nejúspěšnější inscenace minulosti lze zařadit „Blázinec v prvním poschodí“ (hrál se 51 x), „Dva muži v šachu“ (65 x), „Oskar“ (37 x), „Jak rozesmát princeznu“ (27 x), „Lakomec“ (24 x).

V současné době má na repertoáru:

- pohádku Vlastimila Pešky „Měla babka čtyři jabka“,
- autorské monodrama Jiřího Hlávky „Don Quijote de la ...od nás“,
- francouzskou komedii Francise Joffo „Prázdniny snů“,
- nově nastudovanou hru Vladimíra Zajíce „Poslední Vojtěchova mise“.

DS Vojan má 41 členů. Má za sebou 41 let nepřetržité činnosti a věrme, že ještě nejméně 41 let před sebou. Důležitým momentem současnosti je skutečnost, že se ve spolku objevilo několik mladých tváří. Budoucnost vidí i v dětském divadelním kroužku, který pracuje pod vedením režiséra Jaroslava Vondrušky.

Helena Vondrušková

Na realizaci inscenace se finančně podílí:

FEMONT VTZ, s.r.o.

Chvalovická 1072, Pečky

Výroba, dodávky a montáž
vzduchotechnického zařízení

Projekt se uskutečňuje za
finanční podpory

Středočeského kraje
a
Obce Libice nad Cidlinou.

*Autorská práva zastupuje občanské sdružení Dilia,
divadelní, literární, audiovizuální agentura
se sídlem Krátkého 1, 190 00 Praha 9*

© 2008 Divadelní spolek VOJAN Libice nad Cidlinou

internet: <http://dsvojan.wz.cz>
email: dsvojan@gmail.com